

BIBLIOTEKA

E

85H-1

LLIP

SHETIT

GJIROKASTER

*Spiro Llajo*



**NJË GRUSHT  
DET**

*poezi*

8H-1  
LLIP

SPIRO LLAJO

Redaktor  
HAMAN MOSCA

*Një grusht  
det*

POEZI



SHTËPIA BOTUESE  
«NAIM FRASHËRI»

OLALA 08192

*Redaktor*

RAMAZAN VOZGA

1918 g. 12.12  
1918

1918

1918 g. 12.12  
1918

## MORA NJË GRUSHT DET

THE TITANIC - THE LAST VOYAGE

Mora një grusht det të shkumëzuar,  
mora një grusht nga ashpërsia e tij,  
mora një grusht nga gjerësia...

Dhe e ndjeva një çast brenda gjoksit tim.

Mora një grusht me shqetësim të kalter  
dhe e derdha mbi sy.

## E SHKRUAR NË JUBILEUN E ÇLIRIMIT

Njatjeta! Udhëtoj mes njerëzve,  
kam rrudha shqetësimesh dhe thinja dashurish  
dhe dy fëmijë si zambakë të bardhë.  
Dhe në kam akoma flokë të zinj  
dhe njomësi...  
për ty, atdhe, i kam.

## DUKE DËGJUAR HIMNIN E ATDHEUT

Duke dëgjuar himnin e atdheut zgjohem  
mëngjeseve  
dhe nisem për në punë dhe shkruaj vargje  
dhe ulem me punëtorë dhe me ministra  
dhe flas me ta për shtete dhe për libra.

Gjer vonë, sa vajzën e zë gjumi,  
sërish diçka kam në duar.

Dhe përtej vajzës dhe diçkaje të dashur  
dhe përtej jetës përsëri dëgjoj:  
Rreth flamurit të përbashkuar.

SHKËRTIM I VËZDITËS 1970, 1971, 1972

## ISHUJT E PËLLUMBAVE NË KSAMIL

...  
...  
...  
...  
...  
Ishuj çuditërisht të gjelbëruar,  
si fragmente të përhershme pranvere.

Gjithë ditën i rrahin dallgët,  
gjithë ditën pëllumba të egër përmbi.

Një simfoni joniane kam në gji...

## PESHKATARËT

Kam brenda vetes kaq këngë për peshkatarët  
sa shpirti m'u zgjerua si det...

Ulen pulëbardhat nëpër rima

si nëpër direkë, —

herë në bunacë, herë nëpër erë.

Gjithë jetën për peshkatarët ngrita këngë

dhe sërish them me vete:

qenka mall pa anë

sa gjoksi nuk e merr.



## VRESHTAT

Bie vesë e hollë mbi vreshtat e rënuara,  
tek fryn e fryn era e ngrohtë.

Tek i shoh ashtu,  
si dele që presin të milen,  
më kujtohen shokët në mbrëmjet e së dielës.

Dhe eci mes për mes vreshtës së vesuar;  
në buzë kam më të thjeshtën fjalë, më njerëzoren:  
gëzuar!...

## LEJLEKËT

Po kthehen lejlekët e fundit varg e varg  
si copëra resh të vogla  
një mëngjes në maj.

Tani lejlekët shkundin lodhjen  
mbi ekualiptet e gjatë.

Frap-frap  
rrahën krahët me radhë  
zogjtë e bardhë.

Unë për vendlindjen ndjeva mall.

## ERJONI

*Djalit tim*

Aq shumë më ka pëlqyer kjo era jote, det,  
sa m'u bë pjesë e jetës.

Sa herë largohem më merr malli  
dhe sa herë kthehem  
e pi një gotë nga jodi yt i mirë.

Aq shumë më pëlqen ky filladi yt, o det,  
sa i dhashë mbiemrin tim...

## MBRËMJE NË KSAMIL

Hëna mes ishujve  
si kokërr limoni.

Ja dhe varkat nëpër muzg  
me dritat si yje të rrëzuar mbi det.

Brofi një dallgë  
si pelikan i bardhë  
dhe mbi ballkonet krahët i mbështet.

## FSHATARËT E MI

Mendoj shpesh fshatarët e mi.  
U mendoj luftërat  
ku thonë: përpara, djema!

U mendoj vajet  
ku thonë: mbahuni, djema!

U mendoj këngët  
ku thonë: iso, djema!

Mendoj shpesh fshatarët e mi...

## GURI

Shtëpia ime e vjetër s'mbahet mend kur është  
ndërtuar.

Mbi dritare kish një pllakë guri të vizatuar,  
dy duar të shtrënguara  
si një mirëseardhje.

Një ditë ra shtëpia e vjetër  
dhe ne e vendosëm pllakën mbi shtëpinë e re.

Se si ngjante: si një lule e lashtë dhe e bukur  
që thahej e mbinte mes gurëve me ne.

SHTËPI AGAI NË JUG

S'duket emër mbi mermer. Oxhaqet pa tym.  
S'ka lule në dritare. S'ka zëra fëmijësh.

Era fërshëllen nëpër dritaret e hapura  
si nëpër vrimat e një fyelli të ndryshkur  
që këngë kurrë s'këndoi...

## BURIMI I VENDLINDJES

Erdha sonte me mall tek burimi  
dhe pashë të kristalta brenda tij yjet dhe muzat  
dhe sytë e mi...

Sa herë vendos gjunjët nëpër gurët e bardhë  
më duket se përulem  
për respekt të tij.



## NE FUSHË

Nga erdhën pulëbardhat këtu  
mes fushës së pluguar.  
Sot për detin malli më ka marrë.

Ecim pas plugjeve,  
rendin poshtë pemëve.

Sikur deti më dërgoi që larg  
zarfe të dashur, të bardhë...

PARTIZANI

NË SHTËPINË E PARTISË

Erdha përsëri të vizitoj shtëpinë e Partisë,  
si të shtunave shkoj në vendlindjen time.

Më merr malli për rrugicat,  
më merr malli për çdo gur.

Ngado që shkova në jetën time  
shtëpinë e Nënës s'e kam harruar kurrë.



## PARTIZANI

Partizani i plagosur mbeti mes pemëve  
dhe s'kishte njeri fare, kishte vetëm hënë.

Ai belbëzoi vetëm ujë,  
belbëzoi vetëm nënë.

Po ujë nuk kishte  
dhe nëna nuk ishte.

Gjithë natën mjegulla iu ul në faqe,  
sikur erdhi nëna dhe e përqafonte

në mëngjes mjegulla maleve humbi,  
mbi buzët e partizanit mbetën pika uji.

## QEMAL STAFAM

Pashë një nënë me fotografinë e Qemalit në dorë.  
E shikonte dhe i thosh: bir i nënës!

Nga fotografia buzëqeshte komunisti,  
bir i të gjitha nënave!

Dhe të mendosh se ka djem  
që i mohon dhe nëna e tyre.

## MUJO ULQINAKU

Ushtria fashiste u nis. Tani s'dallohet më  
ku m'baron deti dhe fillon pastaj qielli.

Fashizmi dhe tradhtia, pra  
dy re të zeza të zëna dorë për dorë.

Prilli i Shqipërisë si skulptor i nxituar  
rend diku të ngrejë përmendore.

## TE RËNËT TANË NË SPANJË

### WELCOME

I çuam Spanjës besë nga shpirti ynë,  
i çuam trimëri nga zemra jonë,  
i çuam gjak nga damarët tanë.

Ajo si nënë e mirë ma dhajdy fjalë  
për popujt mbanë  
No pasaran



## MËNGJES

Pozicione të mbuluarar me të gjelbër si pjergulla.  
Tytat lëvizin si zogj nëpër gjëthe.  
Tej e tej shtrihet transheja si një nerv i madh.  
Dhe në mes të saj  
dy vajza të qeshura me armët në supe krehin flokët.

## BALADË E RE E USHTIARËVE TË LUFTËS

Nëna e ushtarit rus Nikollaj,  
që lufton në tokë të huaj në Kabul,  
çdo ditë shkon në varrezat e fshatit,  
endet e endet gjer vonë në muzg.

Gazetat nuk shkruajnë për ushtarët e vrarë,  
nuk japin as shifra, as datat e zeza,  
prandaj nëna e ushtarit rus Nikollaj  
numëron varret një nga një në varreza.

Por s'hapen varre të rinj në fshat,  
nëna e ushtarit mendohet nën hënë;  
veç një ditë patjetër do mësojë  
që djemtë ngelën diku pa varre dhe pa këngë.



BALADE E RE E URBETAREVE TE LIRIES

## NË MUZEUN ATEIST NË SHKODËR

Shihemi sy ndër sy me perënditë.  
Ato që «mbretërojnë» botën  
këtu duken të drojtura tani.

Unë nis ë mendoj për shekullin tonë,  
gruaja nga dora vajzën mban,  
ajo e vogla pareshtur qesh e qesh —  
me kukulla të shëmtuara ato i ngjajnë...

ATJE KU DERDHET BISTRICA

Bri detit dhe lumit jemi ulur të dy  
dhe shohim si vijnë dallgët.

Si ky deti Jon ndiej zemrën një çast,  
dhe ty, e dashur, si ky lumë.

Dhe mendoj:  
vërsho, ujë i ëmbël, më shumë, më shumë...

## PAS SHIUT

Palmat anës detit  
shkundin e shkundin krahët e lagur, si zogj.

ADURIMI NË DETIN

Kështu erdhe ti një ditë tek unë  
si ky shi i rrëmbyeshëm vjeshtor.

Pastaj era rendte duke ndjekur retë,  
gjithçka si më parë.

Ti diçka të madhe le tek unë,  
si shiu në rrënjët e palmave.

Po unë s'e dua dashurinë si ky shi,  
në zemrën time të iki e të vijë.

## BUZËMBRËMJE NË STACION

U bë vonë. Dhe pres.—  
Ti akoma s'po vjen.

Takohen njerëz dhe pastaj ecin të lumtur,  
të tjerë përshëndeten që larg.

Sirena trenash të gëzuar. U bë vonë.  
Tani çastet, e dashur, qytetit lëvizin skaj më skaj...

## THIRRA EMRIN TËND

Thirra emrin tënd  
si dikur në moshën e rinisë.

Dhe përrenjtë e gurtë përsëritën emrin tënd,  
dhe grykat thanë emrin tënd.

Thirra emrin tënd, e dashur,  
dhe përsëri jehoi brënda gjoksit tim.

Dhe janë po ata përrenjtë e moshës së rinisë,  
po ato janë grykat,  
po ai është gjoksi tim.

## SONTE

Sonte u ktheva vonë.

Ende kam në sy njerëz të dashur.

RETSAN VOLD

● Vajzën gjumi e ka zënë,  
fle dhe treni i saj i vogël.

E shoh një cast me mall...

Ajo në gjumë qesh tani.

Si duket, me të qeshur dita, si arrin...

**NË PËRURIMIN E OBELISKUT NË  
GJIROKASTËR**

S'kemi ngritur nëpër vite  
monumente mbretërisht,  
as monumente perandorësh, —  
ne të lashtët dhe të thjeshtët  
kemi ngritur në këmbë ashtu vetveten.

Shkollat e fëmijëve të shtetit  
Shkollat e fëmijëve të shtetit  
Shkollat e fëmijëve të shtetit

## NËNA SHQIPTARE

Shkollat e fëmijëve të shtetit  
Shkollat e fëmijëve të shtetit  
Shkollat e fëmijëve të shtetit

Kur e përcolli të birin në male  
mjegullat e mëngjeseve pikonin pikë-pikë,  
kurse nëna, s'qau.

Kur i biri u kthye  
dhe mjegullat u shpërndanë atë ditë  
nga sytë e nënës pikuan pikë-pikë.



## TE KALAJA E KEPIT TË RODONIT

Erdha dhe unë të shoh kalanë e Skënderbeut.  
Shokët lëvizin dhe fortësa nuk mbaron.  
Dikush tha: Këtu s'ka ciceron.

Dhe përsëri ecim nëpër pirgje,  
Dikush tha: S'ka libër për përshtypje.

Veç hingëllima kuajsh ndiejmë  
dhe thirrje qëndrese.

Dhe rrimë për një çast të heshtur.

Lavdingjeshuri populli ynë  
lavdi s'kërkoi kurrë nëpër shekuj.

PËRSËRI NË VENDIMET

## DROPULLI

SHKËRTIM I PARTI

Si shprehë ditët e vendimit me

Si strofa të rregullta të një kënge të bukur  
me germa guri të bardha-Dropulli.

Dhe vajzat të bardha si lajtmotive lirike.

Strofa të rregullta të një kënge të bukur

Sot përsëri kaloj  
mes bardhësisë dhe gjelbërimit tënd, Dropull,  
me një gëzim të gjatë të pafund.

Strofa të rregullta të një kënge të bukur

Iki dhe kthehem përsëri  
me një këngë të dashur, që e mbaj nëpër buzë,  
për Partinë dhe për ty.

## PËRSËRI NË VENDLINDJE

Sa shumë bilbila ka vendlindja ime,  
natë e ditë bilbila.

Ndoshta nga ullinjë e shumë, ndoshta nga  
lumenjtë,  
ndoshta nga jeta...

Më kanë hyrë në-jetë bilbilat,  
pjesë në zemrën time kanë.

Në u bërsha një ditë poet-për atdheun  
do desha që vargjet bilbilave t'u ngjajnë.

## BUZËQESHJA E PARË

SHËNIM

Buzëqeshi sonte djali im.

Shtëpia ngjan si një bajame e porsaçelur —  
këto buzëqeshje janë lulet e saj.

STROFË E DUA

Dhe s'e kam menduar kurrë se vjen një ditë  
që njëriu të buzëqeshë dyfishi.

Lule bajamesh kam në sy  
si buzëqeshje të hershme fëmijësh...

SHKOLLË E MËDHE

## SHTËPITË MUZE

Shkollat e mëdha të shtetit  
dhe të bashkisë së Tiranës  
dhe të bashkisë së Durrësit  
dhe të bashkisë së Shkupit

Ato qëndrojnë mes shtëpive tona të tjera  
si ato nën atë të thjeshtë  
me dekoratat e djemve varur kraharorit.

Shtëpi me gurë të zakonshëm  
nga gurorët tona të zakonshëm

## ATDHEU

*Një poeti arbëresh*

Unë shkrova dy vargje në bllokun e tij  
dhe ai dy vargje në bllokun tim,  
thjesht si kujtim.

Po ndahemi,  
qysh tani malli nis na bren.

Bllokun në duar mban poeti. Dhe buzëqesh.  
Si dikush që merr dy degë hardhie nga atdheu

dhe të mos i thyejë  
ka kujdes...

## NË VARREZAT E DËSHMOREVE TË SARANDËS

Këtu përballë detit  
shumë lule dhe emra bashkë.

Dhe lule s'ka më të bukura,  
dhe emra s'ka më të rrallë.

Eci mes luleve i vetëm  
dhe më shumë se kurrë  
jam për një çast vëlla,  
jam për një çast djalë,  
jam për një çast baba...



## BILBILAT NË VENDLINDJE

Kur vdiq gjyshja ime  
gjithë natën jashtë dëgjoheshin  
bilbilat,  
unë hapa pak dritaren  
dhe zërat hynë brenda,  
motrat qanin heshtazi për gjyshen.

Dhe e mbylla dritaren,  
bilbilat ngelën jashtë mbi ullinj.

Gjyshe, moj,  
që s'i dëgjove bilbilat në rini.



## PEIZAZH DIMRI

Doli ylberi dhe lidhi vargmalet  
si telat shtrirë mbi violinë.  
Diku mes tij,  
si një hark i madh, lëviz një vetëtimë.

Tani bubullima dëgjohet larg  
si këngë epike.

PER BABANE

## FËMIJËT

Fëmijët e kopshtit nëpër rreshtat e bardhë  
këndonin: Ti je dielli ynë, Parti.

Thashë me vete:

këta janë yjet e ndritshëm të jetës sonë  
që dritën nga dielli e marrin sigurisht.

## P Ë R B A B A N Ë

Dëgjoj shpesh shokët e mi kur thonë:  
«Ec të pimë një kafe, baba...»  
dhe befas më kujtohesh ti  
që kurrë një kafe nuk ta dhashë.

Vetëm ti më jepje gjithçka:  
fjalë që s'i dija,  
këngët,  
dashuritë.

Dhe kështu më mbolle mallin ti, baba,  
merakun e madh të mbaj gjithmonë me vete  
që një kafe nuk ta dhashë.

## PEIZAZH NË SHKURT

Bie breshër mbi degët e pemëve  
dhe era fryn skaj më skaj,  
si në alarm ikin shpendët degëve  
diku mes për mes peizazhit.

Një bajame...  
sikur kërkon të thotë diçka.



## DUKE PRITUR FËMIJËN E PARË

Lepurushët mbi bibliotekën time rrinë të heshtur,  
kukulla e madhe mbi tavolinë asgjë s'thotë.

Dhe dalim bashkë,  
dhe kthehemi përsëri në shtëpinë tonë  
përballë detit.

Heshtim  
dhe tik-takët e orës duken si hapa  
që lëvizin nëpër dhomë.

Diçka mungon, grua,  
diçka shumë e vërtetë  
që t'i bëjë të qeshin lepurushët  
dhe kukullën e madhe me shami ta mbështjellë.

## KUR U MARTUA MOTRA

Sot koha është e mirë, po motra ime qan.  
Ne të gjithë kemi gaz,  
buzëqeshin dhe krushqit matanë.

Ti, motër, pse qan?

Babai një çast i vetëm në dhomë rri,  
nëna me motrën diçka thotë...  
Unë nis të këndoj me shokët e mi,  
veç fjalët s'i them dot...

## SHOKËT

Më erdhën shokët në spital.

U shikoja sytë  
tek kalonin një nga një para meje  
për të më dhënë nga gjaku i tyre.

Dhe thosha me vete:  
Boll, more shokë, s'duhet më tani.  
Ata vazhdonin të shtrëngonin damarët  
nga rridhte dashuri...

## NË KËTË HOTEL BUZË DETIT

Në ballkonin e këtij hoteli buzë detit  
rri e mendoj një çast time bijë.

Sonte më priste patjetër.  
Sa herë hapet porta të hyjë dikush  
ajo thërret: erdhi babi.

Gjumi do ta zejë vonë, vonë  
mbi librat që i bleva unë.

Sonte në këtë hotel buzë detit të kaltër  
një portë e shpirtit më ngelet e hapur gjithë natën.



## POEZITË

Poezitë janë si fëmijët  
që ngjajnë me prindërit.

Një i vrullshëm si lumenjtë,  
një si vesë e qetë.

Dikush merr një motiv të shkruar,  
si prindërit që s'lindin fëmijë,

por ne e takojmë fëmijën një mëngjes  
dhe rastësisht e pyesim:

— «I filanit je?...»

## SHËTISIN NJERËZIT

Shëtisin njerëzit.

Kjo është mbyllja e një dite të këtij qyteti.

Shëtisin njerëzit buzë detit  
dhe diçka thonë për nesër...

# P E R M B A J T J A

	Faqe
Mora një grusht det .....	3
E shkruar në jubileun e çlirimit .....	4
Duke dëgjuar himnin e atdheut .....	5
Ishujt e pëllumbave në Ksamil .....	6
Peshkatarët .....	7
Vreshtat .....	8
Lejlekët .....	9
Erjoni .....	10
Mbrëmje në Ksamil .....	11
Fshatarët e mi .....	12
Guri .....	13
Shtëpi agai në Jug .....	14
Burimi i vendlindjes .....	15
Në fushë .....	16
Në Shtëpinë e Partisë .....	17
Partizani .....	18
Qemal Stafa .....	19
Mujo Ulqinaku .....	20
Të rënë tanë në Spanjë .....	21
Mëngjes .....	22
Baladë e re e ushtarëve të luftës .....	23
Në muzeun ateist në Shkodër .....	24



Atje ku derdhet Bistrica .....	25
Pas shiut .....	26
Buzëmbërme në stacion .....	27
Thirra emrin tënd .....	28
Sonte .....	29
Në përurimin e obeliskut në Gjirokastrë .....	30
Nëna shqiptare .....	31
Te kalaja e Kepit të Rodonit .....	32
Dropulli .....	33
Përsëri në vendlindje .....	34
Buzëqeshja e parë .....	35
Shtëpitë muze .....	36
Atdheu .....	37
Në varrezat e dëshmorëve të Sarandës .....	38
Bilbilat në vendlindje .....	39
Peizazh dimri .....	40
Fëmijët .....	41
Për babanë .....	42
Peizazh në shkurt .....	43
Duke pritur fëmijën e parë .....	44
Kur u martua motra .....	45
Shokët .....	46
Në këtë hotel buzë detit .....	47
Poezitë .....	48
Shëtisin njerëzit .....	49



KOMBINATI BOTËSHKIPARISHTË  
 TIRANË 1981

Llajo, S.

Një grusht det. Poezi. [Red. : R.  
Vozgal. T., «Naim Frashëri», 1984,

52 f.

(B.m.) dhe

(B.v.) 891.983-1

L1 19



Tirazhi 1500 kopje      Format 70x100/32      Stash 2204-82

KOMBINATI POLIGRAFIK Shtypshkronja e Re, -  
Tiranë, 1984